

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201639
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8619201639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v spore žalobcu: E. Z., P. XX.X.XXXX, Y. XXX XX Š. XX, právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume 1 488,63 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 5Csp/85/2019-68 zo dňa 17. januára 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 488,63 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 3 odsek 5, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. Mal za preukázané, že žalobca proti žalovanému v konaní, vedenom na súde prvej inštancie sp. zn. 7C/416/2013, bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa a terajší žalovaný bol ako žalobca v postavení dodávateľa. Žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1 488,63 eura s prísl. rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 7C/416/2013-287 zo dňa 25.9.2017 súd žalobu zamietol. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/163/2017-321 zo dňa 12.9.2018. Oba uvedené rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 31.10.2018. Z odôvodnenia rozsudkov je zrejmé, že žalovaný nedisponoval dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v spore, nakoľko neboli naplnené zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na postupníka.

4. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, tento je naplnený nie len vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní

porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

5. Žalobca ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho spotrebiteľských práv. Svoje práva si najprv uplatnil v spore Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/416/2013, kde sa úspešne bránil. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca má nárok proti žalovanému na primerané finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/416/2013 bol dlhodobo (cca 5 rokov) nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty a to až do doby právoplatného ukončenia vo veci samej (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/64/2019-89 zo dňa 30.7.2019). Je potrebné zdôrazniť, že je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 1 488,63 eura, ktorú považoval za primeranú.

6. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne pasívnej vecnej legitímácie, súd prvej inštancie uviedol, že v obidvoch vyššie citovaných rozsudkoch Krajského súdu v Prešove odvolací súd skonštatoval, že pod úspešným uplatnením spotrebiteľského práva je aj úspešné bránenie sa na súde, či už vzniesť námietku premičania, alebo vzniesť námietku pasívnej vecnej legitímácie, čo považuje odvolací súd za úspešné uplatnenie práva. Táto otázka už bola krajským súdom vyriešená.

7. Čo sa týka námietky litispendencie, je zrejmé, že pôvodné konanie inicioval žalovaný, teda táto námietka nie je dôvodná.

8. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „C.s.p.“).

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 C.s.p. zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 C.s.p. ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalovaný poukázal na to, že v priebehu prvoinštančného konania vzniesol námietku litispendencie - a to z dôvodu, že spoludlžník žalobcu z tej istej úverovej zmluvy si v zastúpení tým istým právnym zástupcom v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4Csp/84/2019 uplatňuje totožný nárok, v totožnej výške, ako si uplatňuje aj žalobca v tomto konaní. Súd prvej inštancie upravil námietku žalovaného, ktorá bola vznesená tak na poslednom pojednávaní, ako aj v písomných vyjadreniach k veci, a vykladá ju tak, že žalovaný namieta litispendenciu vo vzťahu ku konaniu, ktoré sám inicioval ako žalobca (t. j. konanie vedené pred Okresným súdom Svidník, sp. zn. 7C/416/2013). Žalovaný však námietku litispendencie vzniesol v súvislosti s konaním, ktoré sa vedie na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4Csp/84/2019 a v ktorom konaní je uplatňovaný totožný nárok, v totožnej výške, avšak inou osobou - úverovým spoludlžníkom žalobcu v zastúpení tým istým právnym zástupcom. Ak preto súd posudzoval námietku litispendencie vo vzťahu k inému konaniu, potom podľa názoru žalovaného nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko súd svojím konaním svojvoľne upravil námietku sporovej strany.

11. Žalovaný v priebehu prvoinštančného konania namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie s odôvodnením, že zákon priznáva nárok na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi od toho, kto za porušenie tohto práva alebo povinnosti zodpovedá, pričom žalobca ani len neoznačil právo, ktoré by malo byť porušené, resp. neoznačil dôvod, pre ktorý by mal za toto porušenie zodpovedať žalovaný. Žalovanému preto z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu by

mal byť žalovaný osobou, ktorá za prípadné porušenie spotrebiteľských práv v súvislosti s neplatným postúpením pohľadávky zodpovedá, t. j. pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

12. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že žalobca, ako úverový dlžník, si podľa vedomostí žalovaného naďalej neplní svoje zmluvné povinnosti, t. j. je osobou, ktorá opakovane porušuje svoje povinnosti, na plnenie ktorých sa zmluvne zaviazal. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za vyššie opísaného skutkového stavu podľa názoru žalovaného vedie k narušeniu proporcionality a zneužitiu ochrany, ktorá sa slabšej strane poskytuje, pričom súd by uvedenému podľa názoru žalovaného nemal priznať súdnu ochranu. Žalovaný si ďalej dovoľuje uviesť, že zákonodarca v ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa stanovil, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva na súde a ak takéto porušenie práva úspešne uplatní, potom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za takéto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákon o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi zodpovedá. Žalovaný nie je subjektom, ktorý so žalobcom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a rovnako tak nie je subjektom, ktorému z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplývajú pri postúpení pohľadávky povinnosti. Týmto subjektom je peňažný ústav poskytujúci úver a postupujúci pohľadávku - teda postupca - ktorý na žalovaného postúpil pohľadávku z úveru, čo sa však v konaní vedenom pred Okresným súdom Svidník pod sp. zn. 7C/416/2013 nepodarilo žalovanému preukázať.

13. Pri výklade ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je podľa názoru žalovaného nevyhnutné, aj v záujme eliminácie jeho možného zneužitia, sledovať jeho účel.

14. Iniciováním tohto konania sa žalobca podľa jeho názoru snaží svoje postavenie spotrebiteľa zneužiť a získať tak neoprávnene majetkový prospech. Uvedené predstavuje podľa názoru žalovaného zjavné zneužitie práva, ktoré v zmysle čl. 5 C.s.p. nepožíva právnu ochranu. Priznanie osobitného zadosťučinenia z dôvodu úspechu v súdnom spore, bez preukázania naplnenia hypotézy vyžadovanej v ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, predstavuje výrazné vybočenie zo základných princípov C.s.p., ktorý stanovuje rovné postavenie strán sporu a spravodlivú ochranu práv a právom chránených záujmov.

15. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

19. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých

spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

21. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

22. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

23. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

24. Právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 6.2.2004 uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou a to v zmysle ustanovenia § 23a odsek 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Vo veci 7C/416/2013 Okresného súdu Svidník bola v dôsledku procesnej obrany žalobcu zamietnutá žaloba o zaplatenie 1488, 63 eur s prísł. V konaní 7C/416/2013 Okresného súdu Svidník sa posudzovala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným. Zmluva o postúpení pohľadávky sa posúdila ako neplatná z dôvodu, že neboli splnené podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinný v čase postúpenia pohľadávky. Ak určitá pohľadávky nie je postupiteľná, potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj voči dlžníkovi. Právoplatným ukončením konania vo veci 7C/416/2013 dňa 31.10.2018 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 20.09.2019, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

25. Žalobca si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv, teda pokiaľ sa spotrebiteľ ako žalovaný v konaní úspešne bránil tým, že dodávateľ porušil jeho spotrebiteľské práva a z toho dôvodu bola žaloba zamietnutá, tak potom možno konštatovať, že spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva.

26. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno

predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Napriek neplatnej zmluve o postúpení pohľadávok sa žalovaný vo veci 7C/416/2013 Okresného súdu Svidník domáhal zaplatenia nie malej finančnej čiastky z neplatného právneho úkonu, teda na úkor žalobcu sa snažil bezdôvodne obohatiť, čo možno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/416/2013, v ktorom zotrval na dôvodnosti ním podanej žaloby o zaplatenie 1488,63 eur titulom neplatne postúpenej pohľadávky od pôvodného veriteľa, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia konania vo veci 7C/416/2013 Okresného súdu Svidník a to po dobu päť rokov. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý si pohľadávku napriek neplatnej zmluve o postúpení pohľadávok uplatnil.

27. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 1488,63,- eur, tak ako to priznal súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť päť rokov a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

28. Odvolacia námietka litispendencie vznesená žalovaným, podľa názoru odvolacieho súdu je bez právneho významu. V konaní 7C/416/2013 Z.z. si žalobca (v tomto konaní žalovaný) uplatňoval pohľadávku voči žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade (v tomto konaní žalobca) spoločne a nerozdielne. V konaní bola žaloba zamietnutá proti žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade. Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. V konaní 4Csp/84/2019-54 zo dňa 12.11.2019 si žalobou o primerané finančné zadosťučinenie uplatnil iný žalobca voči tomu istému žalovanému a ten istý nárok. Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatní svoje práva má právo na primerané finančné zadosťučinenie. Spotrebiteľ si môže uplatniť primerané finančné zadosťučinenie v akejkoľvek výške, výška úspešne priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/77/2009 „Prekážku prv začatého súdneho konania (litispendencia) upravuje ustanovenie § 83 O.s.p. (teraz § 159 CSP - pozn. odvolacieho súdu). Táto prekážka zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja.“ nie sú naplnené všetky znaky prekážky litispendencie, nakoľko v konaní 4Csp/84/2019 chýba jeden znak a to, že nejde o tú istú sporovú stranu.

30. K žalovaným tvrdenému nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odvolací súd uvádza, že žalovaný je ten, kto si z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávok uplatnil nárok voči žalobcovi v konaní sp.zn. 7C/416/2013 Okresného súdu Svidník, a proti žalovanému si žalobca úspešne bránil svoje práva v

konaní. Preto pasívne vecne legitimovaným je ten subjekt, voči ktorému si spotrebiteľ na súde úspešne bránil svoje práva. Pasívna vecná legitimácia žalovaného je daná.

31. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).